

tel 133030. nr.8.

Predat această adresă înz. Dir. Cetnic
de la Muzeul de artă la 23.03.79. Mi-a
spus că va cerceta instanțile vînzării, că
e nevoie de apărare sprijină pentru turnat
în bronz că brâul și sauva etc. Mi-a
confirmat că în Muzeul Tg. Jiu area copie.

Către

Muzeul de Artă al R. S. R.

- Stirbei Vodă 1

Oficial

Spre stîntă: Direcția Patrimoniului Cultural Național
al Municipiului București

c. Victoriei 118 etaj 5

Tel. 139720

Subsemnatul, Stefan Gheorgescu-Corjan, din str. Galați 18, București,
colaborator al lui Constantin Brâncuși în 1937 la realizarea Coloanei In-
finite de la Tg. Jiu, vă adresez următoarea cerere:

In anul 1937, cînd Brâncuși a locuit o lună în casa mea din Petro-
șani, a revăzut bustul de ghips al tatălui meu Ion Gheorgescu-Corjan,
executat de artist în 1902. Î-am solicitat verbal artistului autorizația
de a face două replici în bronz ale bustului. Brâncuși mi-a acordat această
autorizație, învățindu-mă și cum să patinez bronzul (îngrepindu-l într-un
mediu saturat de urină, balsam etc.).

Din plăcere, nedispuñind la Petroșani de o turnătorie de artă, nu am po-
put profită de această autorizație. A urmat apoi războiul, imposibi-
litatea de a comunica și decesul artistului.

La 23 febr. 1965 am adresat Fondului Plastic o cerere de a mi se
turnă în bronz, contra cost, două replici ale bustului original de ghips
al tatălui meu. La această scriere nu am primit răspuns.

La finele anului 1969, Muzeul de Artă al R.S.R., prin directorul
de atunci, pictorul M.H. Maxy, azi decedat, mi-a cerut să efer spre vin-
zare Muzeului, bustul tatălui meu. După convechirile avute cu M.H. Maxy,
am statilit de comun acord și condițiile în care avea să se facă vînzarea:

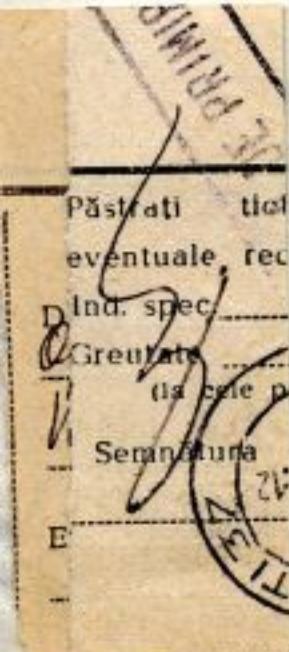
Prețul convenit a fost de 40 000 lei. Eu am cerut și Direcția Muzeului
a acceptat să se trimită oficial la Fondul Plastic bustul original de
ghips, în vederea turnării contra cost suportat de mine, a două replici
de bronz, una pentru mine, alta pentru fratele meu.

Costul celor două replici era de 6700 lei, conform devîntării pe
care l-a făcut atunci Fondul Plastic.

Cînd însă, la începutul anului 1970, am cerut să mi se tearne
efectiv cele două replici pe seceteala mea, Direcția Muzeului de Artă
mi-a comunicat că din cauza dreptului de autor de care ar dispune moște-
nitorii lui Brâncuși, seții Istrate-Dumitrescu, nu se poate efectua tur-
narea însăncă că nu să obțin autorizația de reproducere de la sus-numiți.

Le-am scris imediat acestea (la 2 apr. 1970), dar scrierile a
rămas fără răspuns. Am repetat pe parcurs cererea mea dar tot fără rezultat.

În sfîrșit, în urma ultimei scrierii trimisă de mine seților Istrate-
Dumitrescu, după cutremurul din 1977, aceștia mi-au răspuns la 14 mai 1977,
într-o scriere confuză, plină de neadverüruri și în care îmi refuzau apre-
barea sub diverse pretexts.

Abia acum de curind am aflat însă că de fapt sus-numiții moștenitori nu mai au drept de dispozitie asupra operelor lui Brâncuși din România (și poate și din alte țări).

Din acest motiv, vă rog să binevoiți a respecta clauza convenției de vinzare a bustului aflat în prezent în posesia Muzeului, anume de a mi se turna contra cest la Fondul Plastic cele două replici de bronz, la pretul oficial actual.

Fac însă o precizare: am convenit cu Comitetul județean de cultură și educație socialistă Gorj, ca eu să renunț la una din cele două replici, prima urmând a fi plătită de sus-numitul Comitet, respectiv din fondurile Muzeului local, pentru a constitui prima piesă de Brâncuși în dotatia noului muzeu de la Tg. Jiu, unde vin anual numeroși vizitatori pentru ansamblul monumental al lui Brâncuși.

Al doilea exemplar va rămâne în posesia mea, și apoi a familiei mele, ca amintire de familie, în memoria tatălui meu, care a fost unul din cei care l-au ajutat pe Brâncuși să urmeze Sceala de meseerie și Sceala de arte frumoase.

Înțeles, exemplarul ce va intra în posesia mea va figura în evidența Patrimoniului cultural și să oblige să na-l ceda nimănui, să-l păstre în casă sub o fermă care să exclude riscul distrugerii în urma vreunui cutremur, aşa cum s-a întâmplat cu atitea opere de artă fragile în martie 1977.

Vă rog ca, în respectarea unei convenții acceptate de dv. la timpul respectiv, să dați curs de urgență prezentei cereri, pentru care vă mulțumesc cu deosebită considerație.

Stefan Georgeescu-Gorjan
str. Galati 18
70212 București
telefon 16 68 46

21 III 1979